

Uitspraak d.d. 10 januari 1986 MI

Griffie 3699/85

Type: ws

HET GERECHTSHOF TE 's-GRAVENHAGE,
eerste meervoudige belastingkamer.

GEZIEN het arrest van de Hoge Raad der Nederlanden van 21 augustus 1985, no. 22.804, waarbij op het beroep in cassatie van de Staatssecretaris van Financiën tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam van 9 januari 1984 betreffende de aan X te Z door de Inspecteur der directe belastingen te W opgelegde navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1979 werd vernietigd met verwijzing van het geding naar het Gerechtshof te 's-Gravenhage ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in meervoudige kamer met inachtneming van dit arrest.

Gezien de overige stukken van het geding, waaronder:

- a. een afschrift van voormelde uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam, alsmede
- b. de na verwijzing van het geding – en nadat het Hof aan partijen de gelegenheid had geboden zich nog schriftelijk over deze zaak uit te laten – van partijen ingekomen schrifturen, en tenslotte
- c. de ter zitting door de gemachtigde van belanghebbende voorgedragen en aan het Hof overgelegde, pleitnota, van al welke stukken de inhoud als hier in deze uitspraak ingelast dient te worden beschouwd;

GEHOORD op 5 december 1985 te 's-Gravenhage ter zitting belanghebbende in persoon en zijn gemachtigde V, Accountant-Belastingconsulent te U, alsmede de Inspecteur;

OVERWEGENDE dat aan belanghebbende over het jaar 1979 een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting is opgelegd naar een belastbaar inkomen van belanghebbende van f. 23.519,-- en een belastbaar inkomen van zijn echtgenote van f. 15.094,--, met een verhoging van 100 percent van welke

verhoging de Inspecteur bij besluit 50 percent heeft kwijtgescholden; dat belanghebbende van deze navorderingsaanslag in beroep is gekomen bij het Gerechtshof te Amsterdam, hetwelk in zijn bovenvermelde uitspraak de navorderingsaanslag heeft verminderd tot één waarbij de toegepaste correctie wegens meer huur vervalt en die wegens meer winst wordt verminderd tot één waarbij een bruto hogere omzet van f. 5000,-- is behaald:

OVERWEGENDE dat de Hoge Raad bij het verwijzingsarrest vorenvermelde uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam in cassatie heeft vernietigd, na te hebben overwogen:

“4. Beoordeling van het eerste en het derde middel van cassatie.

4.1. Het eerste middel.

Uit 's Hofs uitspraak en de stukken van het geding blijkt het volgende: Nadat de zaak was behandeld op de zitting van 25 augustus 1983 heeft de Griffier van het Hof bij brief van 5 september 1983 aan de Inspecteur medegedeeld dat de behandeling van het beroepschrift zou plaatsvinden op donderdag 22 september 1983 te 14.00 uur, aan welke mededeling was toegevoegd: "Deze oproeping geschiedt niet om nadere inlichtingen in te winnen doch om het Hof de gelegenheid te geven mondeling uitspraak te doen. Van de inhoud van een mondelinge uitspraak ontvangt u een schriftelijk bericht". Op de zitting van 22 september 1983 is de zaak wederom behandeld, tijdens welke behandeling belanghebbende is gehoord. De Inspecteur is in die zitting niet verschenen.

De vorenomschreven mededeling kan, gelet op hetgeen daaraan is toegevoegd, niet worden aangemerkt als een kennisgeving, als bedoeld in artikel 11, lid 2, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken, van dag en uur van de - voortgezette - behandeling van de zaak.

De bepalingen van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken nopens de oproeping van partijen zijn van zo wezenlijk belang, dat, indien ten gevolge van niet-naleving daarvan een partij op de desbetreffende zitting niet is gehoord, de uitspraak moet worden vernietigd.

Het middel is derhalve gegrond.

4.2. Het derde middel.

Het Hof heeft door de navorderingsaanslag te verminderen in voege als hierboven onder 2. omschreven, verzuimd het voorwerp van de door belanghebbende verschuldigde belasting, alsmede het voorwerp van de in de aanslag te begrijpen door belanghebbendes echtgenote verschuldigde belasting, zijnde voor ieder van hen het belastbare inkomen, vast te stellen.

Ook dit middel is derhalve gegrond.

5. Slotsom.

Uit het vorenoverwogene volgt dat 's Hofs uitspraak niet in stand kan blijven en dat verwijzing moet volgen. Het tweede middel behoeft geen behandeling.”;

OVERWEGENDE ten aanzien van de feiten:

dat het Hof overneemt hetgeen blijkens voormelde uitspraak van het Gerechtshof is komen vast te staan, met dien verstande dat:

- a. belanghebbende thans stelt dat zijn echtgenote over f. 10.000,-- spaargeld beschikte, en
- b. de Inspecteur erkent dat correctie wegens opbrengst verhuur bovenwoning ad f. 1.020,-- ten onrechte is aangebracht en voorts dat de door belanghebbende in de pleitnota weergegeven vermogensvergelijking kan worden gevolgd, behoudens de post “spaargeld echtgenote f. 10.000,--“;

OVERWEGENDE dat het geschil thans uitsluitend nog de vraag betreft of de correctie van de bruto-omzet op f. 5.000,-- dient te worden gesteld (standpunt belanghebbende) danwel dat deze f. 15.000,-- moet bedragen (standpunt Inspecteur);

OVERWEGENDE dat partijen hun standpunten doen steunen op hetgeen in de gedingstukken als motivering hunnerzijds is vermeld, voorzover niet achterhaald door een latere aanvulling of wijziging daarvan;

dat belanghebbende aan zijn aldus gegeven uiteenzettingen ter zitting nog het volgende heeft toegevoegd:

Zijn echtgenote had spaargeld, dat werd hem pas bekend toen de grond, waarop het zomerhuisje stond, door hem gekocht moest worden en hij tegen zijn vrouw had

gezegd dat ze dan niet konden betalen en dat het huisje daarom verkocht moest worden. Op dat tijdstip bleek zijn echtgenote over geld te beschikken, bijeengespaard uit huishoudgeld (in 1979 f. 275,-- per week) in de loop van vele jaren, zo'n f. 1.000,-- per jaar, als spaarpotje voor het geval hun huwelijk, dat problemen gaf, zou stranden. Na de aankoop van de grond is het huishoudgeld van zijn vrouw verlaagd. De machtigde heeft van dit spaarpotje van zijn echtgenote pas bij de boekencontrole gehoord. Er is met betrekking tot dit spaargeld nimmer een andere verklaring gegeven;

dat de Inspecteur ter zitting gepersisterd heeft bij zijn reeds in de gedingstukken weergegeven standpunt;

OVERWEGENDE omtrent het geschil:

dat het Hof geloof hecht aan de verklaring van belanghebbende dat zijn echtgenote ten tijde van de aankoop van de grond, waarop hun zomerhuisje stond, over een bedrag van circa f. 10.000,-- beschikte, hetwelk zij in de loop der jaren had bijeengespaard uit het haar door belanghebbende gegeven huishoudgeld;

dat alsdan, naar het eensluidend oordeel van partijen de vermogensvergelijking over 1979 sluit met een zogenaamd onbenoemd privé van f. 15.222,85, welk bedrag, naar het oordeel van het Hof op zich geen aanleiding geeft tot een hogere correctie van de bruto-omzet dan het door belanghebbende als juist erkende bedrag van f. 5.000,--;

dat ook overigens voor een daarboven uitgaande omzetcorrectie door de Inspecteur – op wie in dezen de bewijslast rust – onvoldoende is aangevoerd;

dat een correctie van de bruto-omzet met f. 5.000,-- leidt tot een f. 763,-- hogere schuld aan omzetbelasting dan het uit de balans ultimo 1979 blijkende bedrag;

dat juist is de stelling van de Inspecteur dat tegenover het in aanmerking nemen van een extra omzetbelastingsschuld een daling van het ondernemingsvermogen en dientengevolge een belaste afneming van de fiscale oudedagsreserve 11,5% van (f. 5.000,-- min f. 763,--) ofwel f 498,-- meer bedraagt dan bij het vaststellen van de primitieve aanslag is berekend;

dat het belastbaar inkomen van belanghebbende op grond van het vorenoverwogene nader dient te worden berekend op f. 14.024,-- plus f. 2.825,--

(winstcorrectie f. 5.000,-- min omzetbelasting f. 763,-- min f. 1.412,-- aan de echtgenote toegerekende winst) plus f. 763,-- (meer belaste afneming fiscale oudedagsreserve minus hogere toevoegingen) en zodoende f. 17.612,-- bedraagt en dat van zijn echtgenote f. 10.857,-- plus f. 1.412,-- ofwel f. 12.269,-- groot is;

dat uit het voorgaande volgt dat het beroep slechts gedeeltelijk is gegrond;

RECHTDOENDE:

VERMINDERT de navorderingsaanslag tot één berekend naar een belastbaar inkomen van belanghebbende van f. 17.612,-- en een belastbaar inkomen van zijn echtgenote van f. 12.269,-- met een verhoging van 50% percent van de nagevorderde belasting.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 10 januari 1986 door mrs. C.A. van der Beek, vice-president, J. Post en A.C. de Groot, raadsheren, in tegenwoordigheid van mr. J.M. Reinking, waarnemend griffier.

Reinking

Van der Beek

Van de verhoging zal mededeling worden gedaan ter openbare terechtzitting van 27 februari 1986.

coll.:

Aangetekend aan

partijen verzonden: 3 FEB. 1986